

Cum sa comunicati eficient cu adolescentul

De cate ori nu ai fost pus in situatia sa iti spui ca nu mai stii cum sa ii explici adolescentului tau care sunt principiile sanatoase care guverneaza aceasta viata? De cate ori nu ai facut apel la exemplul copilului vecinei care tine cont de tot ce spune mama sa in speranta faptului ca lovit de o subita invidie copilul nostru va fi numai ochi si urechi la tot ce spunem? Si in ciuda tuturor dovezilor ca aceste demersuri nu functioneaza, ne incapatanam pe acelasi drum....

Sa incercam pentru inceput un exercitiu. Incearca sa ai o discutie in care copilul tau sa aiba initiativa exprimarii unei strategii proprii in ceea ce priveste scopurile sale. Cu alte cuvinte incearca sa il convingi sa exprime mijloacele prin care va atinge scopurile propuse.

Ca strategie generala:

1. Stabiliti impreuna ce urmareste copilul si care sunt consecintele adoptarii unui comportament sau al altuia. Astfel ,vei avea ocazia sa afli cum si ce gandeste copilul tau si ii vei acorda dreptul sa isi exprime parerea.
2. Fa-ti cunoscuta si propria opinie si consecintele care decurg din ea. Precizare: o introducere potrivita a parerii tale ca parinte ar fi una de genul: " Ar mai exista si varianta aceasta....acum depinde de tine cum vezi lucrurile ..." - si expui varianta ca si cand ai face o demonstratie. Nu uita ca gradul de insusire a opiniei exprimate de tine depinde de claritatea si forta argumentelor.
3. Cat timp nu produce efecte definitive, lasa ca situatia sa evolueze in sensul stabilit de copil.
4. Evita pe cat posibil stabilirea unei relatii de autoritate. Lasa-ti autoritatea sa fie dedusa de copilul tau.
5. Evaluati din nou impreuna situatia si constatati diferentele dintre aprecierea initiala si efectele obtinute.
6. Abtine-te va de la concluzii de genul : "Ti-am spus eu !" . Ele nu fac altceva decat sa submineze increderea adolescentului si conduc la lipsa de asumare a responsabilitatii.

Care sunt ideile din spatele acestei strategii?

De multe ori ruptura de comunicare dintre parinti si adolescenti se ascunde in spatele urmatorului rationament pornit de la intrebarea : "Stiu parintii mai multe despre viata si alegerile corecte care trebuie facute? Raspuns : evident da; majoritatea parintilor sunt convinsi de acest lucru. Daca "da", atunci copilul trebuie sa ma asculte pentru a sti ce sa faca. Si cu cat ma asculta mai mult, cu atat rezultatele lui vor fi mai bune." Rationamentul poate fi corect. Scopul in care il folosim este in schimb categoric gresit.

Caci **scopul final al oricarei educatii este adultul**. Noi nu ne dorim un copil sau adolescent educat, ci un adult autonom si capabil de autoeducatie. In fapt, adolescentul perfect are mari sansa sa esueze intr un adult neadaptat. Cum se poate explica acest lucru ? Sumedenia de sfaturi corecte pe care le-am adunat intr-o viata pot sa il fereasca de consecintele unor alegeri gresite. Dar nu pot sa-l invete strategiile prin care sa evalueze siguri o situatie. Si nu este vorba aici numai de reductionista parere ca "Numai dupa ce se da singur cu capul poate sa invete". Poligonul in care adolescentul isi testeaza varietatea strategiilor si a armelor pe care le va folosi ca adult in confruntarea sociala este familia.